

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ
อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

โดยงานนโยบายและแผน สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑-๑๙

ด้านกายภาพ
ด้านการเมือง/การปกครอง
ประชากร
สภาพทางสังคม
ระบบบริการพื้นฐาน
ระบบเศรษฐกิจ
ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
ทรัพยากรธรรมชาติ
อื่นๆ(ถ้ามี)

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๒๐-๕๕

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค
ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๕๖-๑๒๗

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน
บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๔ แนวทางการติดตามประเมินผล

๑๒๘-๑๓๙

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
การติดตามและประเมินผลโครงการ
สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

ส่วนที่ ๑

คู่มือปฏิบัติงานของ อบต.เมืองเสือ

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ เป็นหนึ่งใน ๑๔ องค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นตำบลที่เขตพื้นที่ติดเขตจังหวัดสุรินทร์และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอยักษ์ภูมิพิสัย ประมาณ ๒ กิโลเมตร (มีแผนที่ประกอบ)

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

ปัจจุบันเป็น อบต.ขนาดกลาง องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐

ตั้งอยู่ที่ เลขที่ ๑๕๖ หมู่ที่ ๕ ตำบลเมืองเสือ อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

โทร. ๐ ๔๓๗๙ ๐๗๙๙

โทรสาร ๐ ๔๓๗๙ ๑๓๑๕

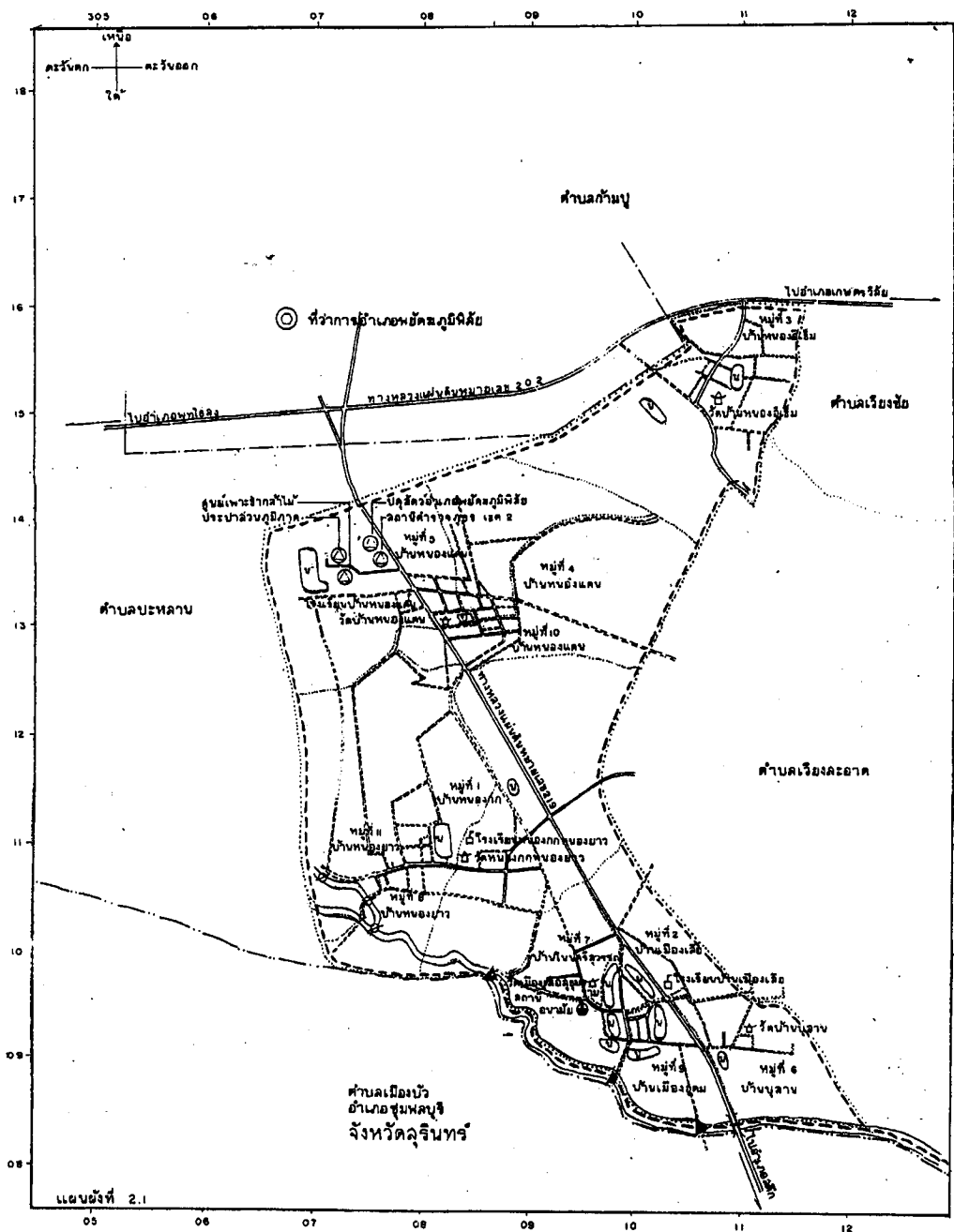
website: Muangsua.go.th/

อาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ทิศใต้	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดสุรินทร์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัยและ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงสะอาด อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

แผนผังการบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ
อำเภอห้วยคตภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

0 0.5 1 2 4 กิโลเมตร

- ๑ ที่ว่าการอำเภอ
- ๒ ส่วนตำบล
- ๓ ส่วนตำบล
- ๔ โรงเรียน
- ๕ โรงพยาบาล
- ๖ สถานีตำรวจ

๑๕๕๕

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ
กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ซึ่งจะลาดเอียงมีลำห้วยพลับพลาไหลผ่าน โดยปกติมีน้ำขังตลอดปี

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ มีพื้นที่โดยประมาณ ๑๙.๑๓ ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ ๑๒,๔๑๕ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มีลักษณะภูมิอากาศแบบร้อนชื้นสลับร้อนแห้งแล้งหรือฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู เพราะเป็นลักษณะอากาศแบบภาคพื้นทวีป

มี ๓ ฤดู คือ ฤดูฝน ฤดูหนาวและฤดูร้อน

ฤดูฝน เริ่มประมาณปลายเดือนพฤษภาคมหรือต้นเดือนมิถุนายนและไปสิ้นสุดในเดือนตุลาคม ฝนที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นฝนที่มากับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และ จากพายุดีเปรสชันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักเกิดปัญหาฝนทิ้งช่วง โดยเฉพาะในปีที่ฝนเริ่มเร็วฝนอาจหยุดไประยะหนึ่งซึ่งจะทำให้พืชผลเสียหาย

ฤดูหนาว เริ่มประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ เดือนตุลาคมเป็นระยะเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนมาเป็นฤดูหนาว มวลอากาศเย็นหรือ ลมความกดอากาศสูงจาก ประเทศจีนเริ่มแผ่ลงมาปกคลุมโดยทั่วไป ซึ่งได้นำความเย็นและแห้งแล้งมาลงสู่พื้นที่ส่วนใหญ่ ทำให้อุณหภูมิค่อย ๆ ลดลง

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม เริ่มได้รับลมตะวันออกเฉียงใต้จากทะเลจีนใต้และจากอ่าวไทย แต่เนื่องจากอยู่ห่างไกลทะเล อุณหภูมิจึงสูงโดยทั่วไปและแห้งแล้ง

๑.๔ ลักษณะของดิน

หินเปลือกโลกส่วนใหญ่เป็นหินทราย ซึ่งเมื่อสลายตัวจะเป็นดินทรายที่ขาดความอุดมสมบูรณ์และไม่เก็บน้ำ ทำให้เกิดปัญหาความแห้งแล้ง ดินส่วนใหญ่เป็นดินลานตะพักลำน้ำระดับกลางและสูง พบตามภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่น เป็นดินสีเทา เนื้อดินละเอียดปานกลางจนถึงหยาบมาก บางแห่งพบเส้นกรวดลูกวิ่งอยู่ ตอนล่าง มีปฏิกิริยาเป็นกรด ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกพืชไร่หรือพื้นที่เป็นป่าไม้

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ คือ

- น้ำบนผิวดิน คือ น้ำที่ขังอยู่ตามแม่น้ำ หนอง บึง หรือคู แต่สภาพทางธรณีวิทยาที่มีภูมิประเทศ

เป็น

ลูกคลื่น ผิวดินบางและเป็นดินทรายที่ไม่อุ้มน้ำ เมื่อฝนตกน้ำก็จะไหลลงสู่แม่น้ำอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจทำให้เกิดน้ำท่วมในที่ต่ำ และในฤดูแล้งน้ำจะมีการระเหยออกจากผิวดินได้ง่าย จึงมักเกิดความแห้งแล้งขึ้น โดยทั่วไป การพัฒนาแหล่งน้ำบนผิวดินสามารถกระทำได้โดยการสร้างเขื่อน และอ่างเก็บน้ำ ขุดลอกคูและขุดบ่อเก็บน้ำ โดยรอกันบ่อด้วยแผ่นพลาสติกหรือ วัสดุอื่นที่กันการไหลซึมของน้ำ เพื่อให้สามารถเก็บกักน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- น้ำใต้ดิน มีการเจาะน้ำบาดาลโดยกรมทรัพยากรธรณี สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กรมพัฒนาที่ดิน กรมการปกครอง เป็นต้น ร้อยละ ๓๐ เป็นแหล่งน้ำใต้ดินที่มีความเค็มจนใช้การไม่ได้ เพราะมีหินเกลืออยู่ในระดับตื้นและปริมาณน้ำฝนที่จะไหลซึมลงไปเติมน้ำบาดาลมีเพียงร้อยละ ๓ ของปริมาณน้ำฝนที่ได้รับเท่านั้น

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ลักษณะโดยทั่วไปเป็นป่าไม้ผลัดใบ คือ ป่าที่มีต้นไม้ซึ่งจะผลัดใบในฤดูแล้งเมื่อต้นไม้ขาดน้ำ มักพบในบริเวณที่ไม่สูงจากระดับน้ำทะเลเกินกว่า ๑,๐๐๐ เมตร ได้แก่ ป่าแดง ป่าโคก หรือป่าแพะ ซึ่งเป็นป่าไม้ที่มีมากที่สุดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ประมาณร้อยละ ๗๕ ของป่าไม้ในภาค พบในเขตบริเวณที่เป็นที่ราบหรือเชิงเขาที่มีดินแห้งหรือเป็นดินลูกรังหรือหินกรวดลูกรัง ซึ่งเป็นดินโปร่งถ่ายเทน้ำได้ดี ป่าแดงมีลักษณะเป็นป่าโปร่ง มีต้นไม้ขนาดความสูง ปานกลางหรือต่ำและมีพญาสูงเป็นพันธุ์ไม้ปกคลุมดินกับไม้พุ่มชนิดต่าง ๆ ตัวอย่างไม้ในป่าแดง ได้แก่ ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลวง ไม้เหียง ไม้กราดหรือสะแบง ไม้เขลง ส่วนพื้นที่อุดมสมบูรณ์จะมีไม้ป่าเบญจพรรณด้วย เช่น ไม้แดง ไม้มะค่าโมง เป็นต้น

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้าน ๑๑ หมู่บ้าน (เขตการปกครองตามลักษณะการปกครองท้องที่) ดังนี้

จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. เต็มพื้นที่ทั้งหมู่บ้าน ๑๑ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑	บ้านหนองกก
หมู่ที่ ๒	บ้านเมืองเสือ
หมู่ที่ ๓	บ้านหนองอีเข็ม
หมู่ที่ ๔	บ้านหนองแคน
หมู่ที่ ๕	บ้านหนองแคน
หมู่ที่ ๖	บ้านบุลาน
หมู่ที่ ๗	บ้านโนนศรีสุวรรณ
หมู่ที่ ๘	บ้านหนองยาว
หมู่ที่ ๙	บ้านเมืองอุดม
หมู่ที่ ๑๐	บ้านหนองแคน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านหนองยาวเหนือ

จำนวนครัวเรือน

หมู่ที่ ๑	บ้านหนองกก	มีครัวเรือน	จำนวน	๙๒	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๒	บ้านเมืองเสือ	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๑๐	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๓	บ้านหนองอีเข็ม	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๖๗	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๔	บ้านหนองแคน	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๒๐	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๕	บ้านหนองแคน	มีครัวเรือน	จำนวน	๒๒๙	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๖	บ้านบุลาน	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๐๕	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๗	บ้านโนนศรีสุวรรณ	มีครัวเรือน	จำนวน	๘๑	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๘	บ้านหนองยาว	มีครัวเรือน	จำนวน	๕๖	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๙	บ้านเมืองอุดม	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๓๑	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๑๐	บ้านหนองแคน	มีครัวเรือน	จำนวน	๘๔	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านหนองยาวเหนือ	มีครัวเรือน	จำนวน	๗๗	ครัวเรือน

รวม ๑,๒๕๒ ครัวเรือน

(ข้อมูลจากการสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือนตุลาคม ๒๕๖๑)

๒.๒ การเลือกตั้ง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน

- นายก อบต. รองนายก อบต. (๒ คน) เลขานุการนายก อบต. รวม ๔ คน
- สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มี ๒๒ คน (หมู่บ้านละ ๒ คน)

รายละเอียดตามตารางแสดงข้อมูลผู้บริหาร / สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางแสดงข้อมูลผู้บริหาร / สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ฝ่ายบริหาร

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ดำรงตำแหน่ง-พ้นจากตำแหน่ง
๑	นายทองสา อุทปา	นายกฯ	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๒	นายสมควร คูคำ	รองนายกฯ	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๓	นายคาน ญาติสม	รองนายกฯ	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๔	นายภูษิต ใหญ่สมพงษ์	เลขานายกฯ	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด

ฝ่ายนิติบัญญัติ

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ดำรงตำแหน่ง-พ้นจากตำแหน่ง
๑	นายสมศรี อีคะละ	ประธานสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๒	นายบุญจันทร์ หงษ์หิน	รองประธานสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๓	นางสาวรุ่งอรุณ ทุมมาลา	เลขาสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๔	นายสุทัศน์ บุญโสม	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๕	นายยุทธนา บัวเสนา	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๖	นายสถิตย์ กงพลี	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๗	นายประพร มาบิดา	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๘	นายศรีจันทร์ สำมาสะโก	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๙	นางพูนสวัสดิ์ แสงงาม	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๑๐	นายสมศักดิ์ จีระออน	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๑๑	นายสุวรรณ พวงจันทร์	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๑๒	นายอำรรณ เดชเถร	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๑๓	นายอุดม น้อยจันทน์	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๑๔	นางสุวิชา เศษโรสง	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๑๕	นางบุญช่วย แสนมี	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๑๖	นางนิวัฒน์ เจาสนาม	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๑๗	นายศักดิ์ แก้วเงินลาด	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๑๘	นายวิไล เสนาราช	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๑๙	นางบุศบา พานวงษ์	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๒๐	ด.ต.สมาน พันธุ์หนองหัว	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๒๑	นายดวงจันทร์ ลายโล	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๒๒	นายสมพงษ์ พลศักดิ์เดช	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด
๒๓	นายบุญมาก แทนนรินทร์	สมาชิกสภา	๒๑/๐๔/๒๕๕๙ - ไม่ได้กำหนด

๓. ประชากร

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

(๑) รวมทั้งสิ้น ๔,๓๙๑ คน แยกเป็นชาย ๒,๑๓๙ คน หญิง ๒,๒๕๒ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๒๒๙.๕๓ คน / ตารางกิโลเมตร

(๒) แยกเป็นรายหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่ ๑	จำนวน ๓๔๖ คน	แยกเป็นชาย ๑๗๖ คน	หญิง ๑๗๐ คน
หมู่ที่ ๒	จำนวน ๔๗๒ คน	แยกเป็นชาย ๒๒๔ คน	หญิง ๒๔๘ คน
หมู่ที่ ๓	จำนวน ๕๖๙ คน	แยกเป็นชาย ๒๖๕ คน	หญิง ๓๐๔ คน
หมู่ที่ ๔	จำนวน ๔๖๒ คน	แยกเป็นชาย ๒๒๕ คน	หญิง ๒๓๗ คน
หมู่ที่ ๕	จำนวน ๖๐๑ คน	แยกเป็นชาย ๒๙๑ คน	หญิง ๓๑๐ คน
หมู่ที่ ๖	จำนวน ๓๕๕ คน	แยกเป็นชาย ๑๗๖ คน	หญิง ๑๗๙ คน
หมู่ที่ ๗	จำนวน ๒๙๘ คน	แยกเป็นชาย ๑๕๓ คน	หญิง ๑๔๕ คน
หมู่ที่ ๘	จำนวน ๒๐๖ คน	แยกเป็นชาย ๑๐๓ คน	หญิง ๑๐๓ คน
หมู่ที่ ๙	จำนวน ๕๐๗ คน	แยกเป็นชาย ๒๔๔ คน	หญิง ๒๖๓ คน
หมู่ที่ ๑๐	จำนวน ๒๗๙ คน	แยกเป็นชาย ๑๓๒ คน	หญิง ๑๔๗ คน
หมู่ที่ ๑๑	จำนวน ๒๙๖ คน	แยกเป็นชาย ๑๕๐ คน	หญิง ๑๔๖ คน

(ข้อมูลจากการสำนัการบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือนตุลาคม ๒๕๖๑)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ จ.มหาสารคาม					
เพศ	หญิง		ชาย		หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๔๙๓	คน	๕๐๕	คน	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑,๔๔๘	คน	๑,๕๗๗	คน	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	๓๑๑	คน	๒๓๗	คน	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม	๒,๒๕๒	คน	๒,๓๑๙	คน	ทั้งสิ้น ๔,๓๙๑ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ ศูนย์ ดังนี้

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเมืองเสือ

เดิมเป็นศูนย์เด็กเล็กที่จัดตั้งขึ้นโดยกรมพัฒนาชุมชน ต่อมามีการถ่ายโอนอำนาจ ให้แก่ท้องถิ่น จึงอยู่ภายใต้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ โดยให้บริการ ดูแล พัฒนาเด็กเล็กหมู่บ้านเป้าหมายหลัก คือ หมู่ ๒, ๗, ๙ และหมู่ ๖

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแคน

เป็นศูนย์เด็กเล็กที่จัดตั้งขึ้นโดยองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ อยู่อยู่ภายใต้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ โดยให้บริการ ดูแล พัฒนาเด็กเล็กหมู่บ้านเป้าหมายหลัก คือ หมู่ ๔, ๕, ๑๐

๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองกกหนองยาว

เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่จัดตั้งขึ้นโดยกรมการศาสนา ปัจจุบันอยู่ภายใต้การดูแลและบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ โดยให้บริการ ดูแล พัฒนาเด็กเล็กหมู่บ้านเป้าหมายหลัก คือ หมู่ ๑, ๘, ๑๑

โรงเรียน

- โรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง
 ๑. โรงเรียนบ้านเมืองเสือ(ขยายโอกาสทางการศึกษา ถึง ม.๓)
 ๒. โรงเรียนบ้านหนองแคน
 ๓. โรงเรียนบ้านหนองกกหนองยาว
- โรงเรียนเอกชน(สายอาชีวศึกษา) จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

ตำบลเมืองเสือ มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลเมืองเสือและสมาชิกอาสาสมัคร

สาธารณสุข(อสม.) ให้บริการในด้านการดูแลและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน และรักษาพยาบาลเบื้องต้น และอยู่ห่างจากโรงพยาบาลพัคภูมิพิสัย ประมาณ ๓ กิโลเมตร ประชาชนส่วนใหญ่จึงเข้ารับบริการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลแห่งนี้

๔.๓ อาชญากรรม

ตำบลเมืองเสือ อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรพัคภูมิพิสัย และยังเป็นที่ตั้งของกองกำกับการสถานีตำรวจภูธรพัคภูมิพิสัย ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแคน ติดกับสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ และยังมีศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.) ตำบลเมืองเสือ ที่ช่วยเหลือในการดูแลรักษาความสงบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และป้องกันปัญหาอาชญากรรม

อบต. ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งอบต. ก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือบางครั้งเรือนหรือชุมชน ที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของอบต. ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือ การวางแผนที่จะติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังใจจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุ ไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางอบต. จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในชุมชนของอบต. จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรพยุหะภูมิพิสัยได้แจ้งให้กับ อบต. ทราบนั้น พบว่าในเขตอบต. มีผู้ที่ติดยาเสพติดและยังพบว่ามียูเค้าในพื้นที่ เหตุผลก็เนื่องมาจากว่า อบต.เมืองเสือเป็นแหล่งชุมชนใกล้กับชุมชนเมือง วยุ่ร่นยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด แม้ว่า อบต.เมืองเสือ จะได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำและประชาชน ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ แต่ปัญหาดังกล่าวก็ยังไม่บรรเทาลงเท่าที่ควร การแก้ไขปัญหายาของอบต. สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ อบต. ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด และอบต. เมืองเสือ ได้สำรวจข้อมูลปัญหา ยาเสพติดที่เกิดขึ้นในชุมชน ผลการสำรวจพบว่าประชาชนในเขต อบต.เมืองเสือ มีปัญหาประชากรที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

อบต.เมืองเสือ ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. โครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๕. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้

ข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ ปรากฏดังนี้

- ผู้สูงอายุ ทั้งหมด ๕๔๘ คน ได้รับเบี้ยยังชีพแล้ว จำนวน ๕๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
- ผู้พิการ ทั้งหมด ๑๒๓ คน ได้รับเบี้ยยังชีพแล้ว จำนวน ๑๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
- ผู้ป่วยโรคติดต่อ ทั้งหมด ๘ คน ได้รับเบี้ยยังชีพแล้ว จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

จำนวนและสภาพทางคมนาคมทางบก

การคมนาคมของตำบลเมืองเสือ มีการคมนาคมประเภททางบก โดยมีเส้นทางที่สำคัญ ๑ สาย

คือ

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๙ สายพยุหะภูมิพิสัย -บุรีรัมย์
- ถนนสายรอง ถนนซอยและถนนภายในหมู่บ้านส่วนใหญ่มีสภาพพอใช้ได้

หมายเหตุ มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ สายพยุหะภูมิพิสัย - เกษตรวิสัย ผ่านทางเข้า

หมู่ที่ ๓ บ้านหนองอีเข็ม

ชนิดถนนและระยะทาง แยกเป็นรายหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านหนองกก รวมทั้งสิ้น ๕,๐๓๑ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๓๓๗ เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๗๙๒ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๙๓๔ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๙๕๘ เมตร

หมู่ที่ ๒ บ้านเมืองเสือ รวมทั้งสิ้น ๔,๖๔๘ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น - เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒,๑๕๕ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๘๓๐ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๖๖๓ เมตร

หมู่ที่ ๓ บ้านหนองอีเข็ม รวมทั้งสิ้น ๘,๐๗๖ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๕๐๐ เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๔๘๘ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๕๑๘ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๓,๕๗๐ เมตร

หมู่ที่ ๔ บ้านหนองแคน รวมทั้งสิ้น ๖,๑๖๕ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น - เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒,๓๙๖ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๓๑๒ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒,๔๕๗ เมตร

หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแคน รวมทั้งสิ้น ๖,๔๔๗ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น - เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒,๒๖๕ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๘๒๑ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๓,๓๖๑ เมตร

หมู่ที่ ๖ บ้านบุลาน รวมทั้งสิ้น ๔,๘๑๑ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐ เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๕๕๖ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๕๐๔ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๔๕๑ เมตร

หมู่ที่ ๗ บ้านโนนศรีสุวรรณ รวมทั้งสิ้น ๓,๖๗๗ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒๐๐ เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๔๙๖ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๕๐๖ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๔๗๕ เมตร

หมู่ที่ ๘ หนองยาว รวมทั้งสิ้น ๒,๖๑๐ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น - เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๕๓๓ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑๑๓ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๙๖๔ เมตร

หมู่ที่ ๙ บ้านเมืองอุดม รวมทั้งสิ้น ๔,๕๘๗ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐ เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๕๓๔ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๒๒๔ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๕๒๙ เมตร

หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองแคน รวมทั้งสิ้น ๗,๐๐๙ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๒๕๖ เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๑๗๖ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๔๕๐ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๔,๑๒๗ เมตร

หมู่ที่ ๑๑ บ้านหนองแคน รวมทั้งสิ้น ๔,๙๔๒ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น - เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๔๐๑ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๖๕๔ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒,๘๘๗ เมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลเมืองเสือ มีไฟฟ้าเข้าถึงให้บริการภายในตำบล โดยวัดจากจำนวนหลังคาเรือนทั้งตำบล พบว่ามีไฟฟ้าใช้ประมาณร้อยละ ๙๙ อีกประมาณร้อยละ ๑ เป็นบ้านที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้

๕.๓ การประปา

ระบบประปา แยกเป็น

- ระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ จำนวน ๓ แห่ง หมู่ที่ ๓,๘,๑๑,๙ ได้ใช้ระบบประปานี้
- ระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน จำนวน ๕ แห่ง หมู่ที่ ๑,๒,๗,๖,๑๐ ได้ใช้ระบบประปานี้
- ระบบประปาบาดาลขนาดใหญ่ จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๕,๔ ได้ใช้ระบบประปานี้
- ระบบประปาส่วนภูมิภาค หมู่ที่ ๓,๔,๕,๑๐ ได้ใช้ระบบประปานี้

****หมู่บ้านที่ไม่มีระบบประปาใช้ คือ ไม่มี**

ตำบลเมืองเสือ มีครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้งานประมาณร้อยละ ๙๙ อีกประมาณร้อยละ ๑ เป็นครัวเรือนที่ยังไม่มีน้ำประปาใช้

๕.๔ โทรศัพท์

ประชาชนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือในการสื่อสาร ซึ่งมีหลายบริษัทให้เลือกใช้บริการ และยังมีตู้โทรศัพท์สาธารณะให้บริการในพื้นที่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ตำบลเมืองเสือ ใช้บริการไปรษณีย์กับที่ทำการไปรษณีย์อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย และมีบริษัทขนส่งเอกชนให้บริการส่งวัสดุครุภัณฑ์ในพื้นที่

สำหรับการด้านการคมนาคมขนส่ง ตำบลเมืองเสืออยู่ห่างจาก บ.ข.ส.พยัคฆภูมิพิสัย เพียง ๓ กิโลเมตร และยังมีรถโดยสารวิ่งผ่านหลายสาย เนื่องจากมีถนนหลวงตัดผ่าน จำนวน ๒ สาย คือทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๙ สายพยัคฆภูมิพิสัย -บุรีรัมย์ และถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ สายพยัคฆภูมิพิสัย - เกษตรวิสัย

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๐ มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ส่วนใหญ่จะทำนา ปลูกผักสวนครัว ปลูกมันสำปะหลัง ปลูกอ้อย และการเลี้ยงสัตว์

- อาชีพเกษตรกร	ร้อยละ	๗๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๑๓	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	๘	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๙	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
พื้นที่รวมทั้งสิ้น		จำนวน	๑๒,๔๑๕ ไร่
พื้นที่อยู่อาศัย		จำนวน	๑,๓๒๗ ไร่
พื้นที่ทางการเกษตร		จำนวน	๖,๔๗๔ ไร่
พื้นที่อื่น ๆ (ห้วย หนอง)		จำนวน	๔,๖๑๔ ไร่

๖.๒ การประมง

สำหรับการทำประมงเป็นแบบประมงพื้นบ้าน เพื่อการยังชีพเท่านั้น ไม่มีการทำประมงเพื่อการค้า เนื่องจากไม่มีแม่น้ำขนาดใหญ่ไหลผ่าน ประชาชนส่วนใหญ่มีการเลี้ยงปลา กบ ไข่สำหรับรับประทานในครัวเรือน และมีเกษตรกรในพื้นที่บางรายเลี้ยงจระเข้ เป็นอาชีพหลัก มีขนาดฟาร์มเลี้ยงประมาณ ๕๐-๑๐๐ ตัว

๖.๓ การปศุสัตว์

- ประชาชนส่วนใหญ่มีการเลี้ยงโค กระบือ เป็นอาชีพเสริม โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเลี้ยงตามธรรมชาติ ไม่มีการเลี้ยงแบบโคขุน และเลี้ยงเปิด ไก่ ไข่สำหรับรับประทานในครัวเรือน และมีเกษตรกรในพื้นที่หลายรายเลี้ยงสุกร เป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม มีขนาดฟาร์มเลี้ยงตั้งแต่ ๑๐ - ๑๐๐ ตัว(แม่พันธุ์)

๖.๔ การบริการ

ร้านล้างอัดฉีด จำนวน ๒ ร้าน

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขต อบต.เมืองเสือ ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ ตำบลเมืองเสือ จะมีประเพณีสำคัญที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ได้ คือ งานประเพณีบุญคูณเต่าเต่า(บุญบั้งไฟ) และงานประเพณีบุญบั้งไฟอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย ซึ่งตำบลเมืองเสือ เป็นเจ้าภาพสถานที่ในการแข่งขันจุดบั้งไฟขึ้นสูง ณ โคกดงหลาว หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแคน เป็นประจำทุกปี

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลเมืองเสือ มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ดังนี้ โรงสีขนาดใหญ่ ๑ แห่ง โรงงานประกอบและจำหน่ายรถบรรทุก ๒ แห่ง โรงงานประกอบและจำหน่ายรถเกี่ยวข้าว ๑ แห่ง โรงงานผลิตน้ำดื่ม ๑ แห่ง โรงงานแปรรูปไม้ ๑ แห่ง โรงงานสับไม้ ๑ แห่ง โรงงานผลิตเส้นขนมจีน ๑ แห่ง ร้านซ่อมรถยนต์ ๓ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ตำบลเมืองเสือ มีหน่วยธุรกิจในพื้นที่ ดังนี้ ปั๊มน้ำมัน ๑ แห่ง ร้านสะดวกซื้อ ๑ แห่ง ร้านรับซื้อของเก่า ๑ แห่ง รีสอร์ท ๑ แห่ง ร้านจำหน่ายรถยนต์มือสอง ๒ แห่ง ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า ๑ แห่ง ร้านอาหารอีสาน ๕ แห่ง ร้านจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง ๑ แห่ง และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ดังนี้ กลุ่มนวดแผนไทยเพื่อสุขภาพ กลุ่มทอผ้าไหม กลุ่มทอเสื่ออก กลุ่มแปรรูปอาหาร เป็นต้น

๖.๘ แรงงาน

ประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุและเด็กในวัยเรียน วัยแรงงานส่วนใหญ่จะย้ายถิ่นฐานไปทำงานต่างจังหวัด ทำให้ขาดแคลนแรงงานทำการเกษตรในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๗๐ แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบ คือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

ตำบลเมืองเสือ โดยเฉพาะชุมชนหมู่บ้านเมืองเสือ ซึ่งประกอบไปด้วย หมู่ ๒,๗,๙ และพื้นที่บางส่วนของหมู่ ๖ เป็นหมู่บ้านชุมชนเมืองโบราณมีอายุประมาณ ๒,๐๐๐ ปี จากการสำรวจโครงการวิจัยชุมชนโบราณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ได้อนุมัติให้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดขอบเขตที่คั่นกำแพงเมือง - คูเมือง ทำการศึกษากำแพงเมืองคูเมืองบ้านเมืองเสือพบว่ามัลักษณะเป็นเมืองซ้อน รอบในมีคูเมือง ๒ ชั้น พบโบราณวัตถุดินเผาชนิดเนื้อหยาบ เผาด้วยอุณหภูมิต่ำ แสดงให้เห็นว่าเป็นเมืองโบราณที่มีผู้คนอยู่อาศัย มานานไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ ปี ปัจจุบันยังเห็นร่องรอยของคูเมืองหนองน้ำที่มีลักษณะล้อมรอบบ้านเมืองเสือ หมู่ที่ ๒ และบ้านเมืองอุดม หมู่ที่ ๙ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ พร้อมกันกับอีก ๓,๐๐๐ กว่าแห่งทั่วประเทศ เมื่อยกฐานะเดิมมี ๑๐ หมู่บ้าน และแยกเพิ่มขึ้น ๑ หมู่บ้าน จากหมู่ที่ ๘ เป็นหมู่ที่ ๑๑ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๔

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
๒.๑) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ นอกเขตชลประทาน	๘๕๒ ครีวเรือน ๖.๓๗๖ ไร่	๓๐๐ กก./ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่	๓,๕๐๐ บาท/ไร่
๒.๒) ทำสวน	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	สวน.....	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๓) ทำไร่	☒ ไร่อ้อย	๔ ครีวเรือน ๒๓ ไร่	๑,๐๐๐ กก./ไร่	๕,๐๐๐ บาท/ไร่	๘,๐๐๐ บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☒ ไร่มันสำปะหลัง	๕ ครีวเรือน ๗๕ ไร่	๓,๐๐๐ กก./ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่	๔,๕๐๐ บาท/ไร่
	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
๒.๔) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครีวเรือนไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ประกอบด้วยแหล่งน้ำสำคัญ ดังนี้

๑. ลำพลับพลา หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๑,๘,๑๑,๒,๗,๙ และ ๖
๒. คลองโดน หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๓
๓. หนองโคกขาม หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๓
๔. คลองน้อย หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๘,๑๑
๕. หนองสระเกลือ หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๙
๖. หนองระหาร หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๒
๗. หนองสระโค หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๗
๘. หนองไผ่ หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๕
๙. หนองสระจอก หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๒

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ประกอบด้วยแหล่งน้ำสำคัญ ดังนี้

๑. บ่อบาดาลบ้านหนองแคน หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๕
๒. หนองกก หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๑
๓. หนองสระจันทร์ หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๒
๔. หนองอีเข็ม หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๓
๕. หนองแคน หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๔,๑๐
๖. หนองสระวัด หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๗
๗. หนองยาวใต้ หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๘
๘. หนองสระบัว หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๙
๙. หนองยาว หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๑๑

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาคือ ศาสนาคริสต์ มีสถาบันทางศาสนาในพื้นที่ คือ วัด / สำนักสงฆ์ จำนวน ๕ แห่ง ดังนี้

๑. วัดบ้านเมืองเสือสุขุมาราม ที่ตั้ง หมู่ที่ ๒
๒. วัดหนองแคนเจริญผล ที่ตั้ง หมู่ที่ ๔
๓. วัดบ้านบุลาน ที่ตั้ง หมู่ที่ ๖
๔. วัดบ้านหนองอีเข็ม ที่ตั้ง หมู่ที่ ๓
๕. วัดบ้านหนองกกหนองยาว ที่ตั้ง หมู่ที่ ๑

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีท้องถิ่นตำบลเมืองเสือ ยังยึดถือ และปฏิบัติตามฮีตสิบสอง คำว่า "ฮีต" หมายถึง จารีต ขนบธรรมเนียมประเพณี แบบแผนฮีตที่ถือปฏิบัติกันอยู่ ภาษาพื้นบ้านเรียกว่า "บุญ" ดังนี้

๑. บุญข้าวกรรม

เกี่ยวกับพระภิกษุต้องอาบัติสังฆาทิเสส ต้องอยู่กรรมจึงจะพ้นอาบัติ ถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ในระหว่าง ภิกษุเข้ากรรม ญาติ โยม สาธุชน ผู้หวังบุญกุศล จะไปร่วมทำบุญบริจาคทาน รักษาศีลเจริญภาวนา และฟังธรรม เป็นการร่วมทำบุญระหว่างพระภิกษุ สามเณร และชาวบ้านกำหนดวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนอ้าย เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "บุญเดือนอ้าย"

๒. บุญคูณลาน

การทำบุญคูณลาน จะทำที่วัด หรือที่บ้านก็ได้ โดยชาวบ้านจะเอาข้าวมารวมกัน แล้วนิมนต์ พระภิกษุมารับพระพุทธรูป จัดน้ำอบ น้ำหอมไว้ประพรม วนด้วยสายสิญจน์บริเวณรอบกองข้าว ตอนเช้ามีการ ถวายอาหารบิณฑบาต และนำเอาน้ำพระพุทธมนต์ไปรดกองข้าว ถ้าทำที่บ้านเรียกว่า "บุญกุ่มข้าว" กำหนดในเดือนยี่ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "บุญเดือนยี่"

๓. บุญข้าวจี

เดือนสามชาวบ้านนิยมทำบุญข้าวจี เพื่อถวายพระ เป็นการละทานชนิดหนึ่ง และถือว่าได้รับอานิสงส์มากงานหนึ่ง กำหนดทำบุญในเดือนสาม

๔. บุญพระเวส

บุญที่มีการเทศพระเวส หรือบุญมหาชาติ หนังสือมหาชาติเป็นหนังสือชาดกที่แสดงจริยวัตรของพระพุทธเจ้า เมื่อเสวยชาติเป็นพระเวสสันดร กำหนดทำบุญเดือนสี่ จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "บุญเดือนสี่"

๕. บุญสงฆ์หรือสงกรานต์

บุญสงฆ์ มีการรดน้ำ หรือสงฆ์พระพุทธรูป พระสงฆ์ และผู้หลักผู้ใหญ่ มีการทำบุญทำทาน เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "บุญตรุษสงกรานต์" กำหนดทำบุญในเดือน ห้า

๖. บุญบั้งไฟหรือบุญकुเมढาเตढา

ก่อนการทำนาชาวบ้านในจังหวัดในภาคอีสาน จะมีการฉลองอย่างสนุกสนาน โดยการจุดบั้งไฟเพื่อไปบอกพญาแถน เชื่อว่าจะทำให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล มีการตกแต่งบั้งไฟให้สวยงามนำมาประกวดแข่งขันกันในวันรุ่งขึ้น ณ บริเวณकुเมढาเตढา บ้านหนองยาว หมู่ที่ ๘,๑๑ กำหนดทำบุญในเดือน หก

๗. บุญข้าชะ

ข้าชะ คือการชำระล้างสิ่งสกปรก รกรุงรังให้สะอาดหมดจด เมื่อถึงเดือน ๗ ชาวบ้านจะรวมกันทำบุญโดยยึดเอา "ผาม หรือศาลากลางบ้าน" เป็นสถานที่ทำบุญ ชาวบ้านจะเตรียมดอกไม้ธูปเทียน ใ้ฉน้ำ ฝ้ายในไหมหลอด ฝ้ายผูกแขน แห่ทรายมารวมกันที่ ผามหรือศาลากลางบ้าน ตอนเย็นนิมนต์พระสงฆ์มาเจริญพระพุทธมนต์ ตอนเช้าถวายอาหาร เมื่อเสร็จพิธีทุกคนจะนำน้ำพระพุทธมนต์ ฝ้ายผูกแขน แห่ทรายของตนกลับบ้าน นำน้ำมนต์ไปรดลูกหลาน ทรายนำไปหว่านรอบบ้าน ฝ้ายผูกแขนนำไปผูกข้อมือลูกหลานเพื่อให้เกิดสวัสดิมงคลตลอดปี ถ้ามีการเจ็บไข้ได้ป่วยต้องมีการสวดทอด เป็นต้น กำหนด ทำบุญในเดือน ๗

๘. บุญเข้าพรรษา

ในเทศกาลเข้าพรรษา เป็นเวลาที่พระภิกษุสงฆ์จะต้องบำเพ็ญไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ให้บริบูรณ์ ส่วนคฤหัสถ์ก็จะต้องบำเพ็ญบุญกุศล ๓ คือ ทาน ศีล ภาวนา ให้เต็มเปี่ยม ตอนเข้าญาติโยมจะนำอาหารมาถวายพระภิกษุ ตอนบ่ายนำดอกไม้ธูปเทียน ข้าวสาร ฝ้ายอาบน้ำฝน รวมกันที่ศาลาวัด ตอนเย็นญาติโยมพากันทำวัตรเย็นแล้วฟังเทศน์ กำหนด วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "บุญเดือน ๘"

๙. บุญข้าวประดับดิน(อีสาน) หรือแซนโฌนตา(เขมร)

ห่ออาหาร และของขบเคี้ยวเป็นห่อๆ แล้วนำไปถวายวางแบไว้กับดิน จึงเรียกว่า "บุญข้าวประดับดิน" ชาวบ้านจะจัดอาหารคาว หวาน และหมากพลู บุหรี่ กะวักให้ได้ ๔ ส่วน

ส่วนที่ ๑ เลี้ยงดูกันในครอบครัว

ส่วนที่ ๒ แจกให้ญาติพี่น้อง

ส่วนที่ ๓ อุทิศไปให้ญาติที่ตาย

ส่วนที่ ๔ นำไปถวายพระสงฆ์

ทำเป็นห่อๆ ใ้ได้พอควร โดยนำไปตองกล้วย มาห่อของคาว หวาน หมากพลู บุหรี่ แล้วเย็บรวมกันเป็นห่อใหญ่ ในระหว่าง เข้ามืดในวันรุ่งขึ้นจะนำห่อเหล่านี้ไปวางไว้บริเวณวัด ด้วยถือว่าญาติพี่น้องจะมารับของที่นี่ (เชื่อกันว่าเป็นวันยมทูตเปิดนรกชั่วคราว ให้สัตว์นรก มารับของทานในระยะหนึ่ง และยังถือว่าเป็นวันกตัญญูอีกด้วย) ตอนเช้านำอาหารอีกส่วนหนึ่งไปถวายพระ ฟังพระธรรมเทศนา เสร็จแล้วทำพิธีอุทิศส่วนกุศลให้แก่ญาติผู้ล่วงลับไปแล้ว กำหนดทำบุญในเดือน ๙ แต่ถ้าเป็นประเพณีของคนไทยเชื้อสายเขมรจะเรียกว่า "แซนโฌนตา" หมายถึง งานบุญใหญ่ของคนไทยเชื้อสายเขมร หรือที่เรียกกันว่า วันสารทเขมร เป็นงานบุญที่รำลึกนึกถึงบรรพบุรุษ มีการตระเตรียมของเส้นไหมเพื่อเซ่นไหว้ ปูย่า ตายาย หรือ บรรพบุรุษ โดยเชื่อกันว่าในรอบหนึ่งปีจะมีการปล่อยให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วได้กลับบ้าน สู่โลกมนุษย์เพื่อรับของเซ่นไหว้จากลูกหลานซึ่งหากลูกหลานได้สืบทอดปฏิบัติและเซ่นไหว้ตามโบราณแล้ว บรรพบุรุษก็จะอวยพรแก่ลูกหลานให้ทำมาค้าขาย เจริญรุ่งเรืองต่อไป

โดยช่วงเช้าจะเช่นไหว้พระภูมิเจ้าที่ และบอกกล่าววันนี้จะมีการเช่นไหว้บรรพบุรุษ ให้เจ้าที่เปิดทางให้ท่านเข้ามาได้ช่วงสายจะเริ่มเช่นไหว้ ปู่ย่า ตายาย หรือบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว จากนั้นช่วงบ่ายๆ จะเป็นการเช่นส่ง คือการเช่นไหว้ครั้งสุดท้ายและมีการนำอาหาร คาวหวาน ใส่กระทงและเอาไปไว้ที่ทางสามแพร่ง เพื่อเลี้ยงผีเร่ร่อนที่ไม่มีญาติ

๑๐. บุญข้าวสาก

การเขียนชื่อลงในพาค้าว (สำหรับกับข้าว) เรียกว่าข้าวสาก (สลาก) ญาติโยมจะจัดอาหารเป็นพ้อๆ แล้วนำไปแขวนไว้ตามต้นไม้ โดยทำกันในตอนกลางวัน ก่อนเพล เป็นอาหาร คาว หวาน พอถึงเวลา ๔ โมงเช้า พระสงฆ์จะตักกลองโหม (รวม) ญาติโยมจะนำพาค้าว (สำหรับกับข้าว) ของตนมารวมกัน ณ ศาลาการเปรียญ เจ้าภาพจะเขียนชื่อลงในกระดาษขมิ้นลงในบาตร เมื่อพร้อมแล้วหัวหน้ากล่าวนำคำถวายสลากภัต จบแล้วยกบาตรสลากไปให้พระจับ ถูกชื่อใคร ก็ให้ไปถวายพระองค์นั้น ก่อนจะถวายพาค้าวให้นำพาค้าว ๑ พา มาวางหน้าพระเถระ แล้วให้พระเถระ กล่าวคำอุปัชฌาย์ กำหนด บุญข้าวสากนิยมทำกันในเดือน ๑๐

๑๑. บุญออกพรรษา

การทำบุญออกพรรษานี้ เป็นการเปิดโอกาสให้พระภิกษุสงฆ์ได้มีโอกาสกล่าวตักเตือนกันได้ พระภิกษุสงฆ์สามารถเดินทางไปบิณฑบาตธรรม หรือไปเยี่ยม ถวายข้าวคราว ญาติพี่น้องได้ และภิกษุสงฆ์สามารถหาผ้ามาผลัดเปลี่ยนได้ เมื่อถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ตั้งแต่เช้ามีตักเตือนให้พระสงฆ์ไปรวมกันที่โบสถ์แสดงอาบัติเข้า จบแล้วมีการปวารณา คือเปิดโอกาสให้พระภิกษุสงฆ์ด้วยกันกล่าวตักเตือนกันได้ กำหนด บุญออกพรรษาในเดือน ๑๑

๑๒. บุญกฐิน

ผ้าที่ซัดตั้งทำเป็นกรอบซึ่งเย็บจีวร เรียกว่าผ้ากฐิน ผู้ใดศรัทธา ปรรณานจะถวายผ้ากฐิน ณ วัดใดวัดหนึ่งให้เขียนสลาก (ใบจอง) ไปติดไว้ที่ผนังโบสถ์ หรือศาลาวัด ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ผู้อื่นจองทับ เมื่อถึงวันกำหนดก็บอกญาติโยมให้มาร่วมทำบุญ มีมหรสพสมโภช และฟังเทศน์ รุ่งเช้าก็นำผ้ากฐินไปทอดถวายที่วัดเป็นอันเสร็จพิธี กำหนด ทำบุญระหว่างวันแรม ๑ ค่ำเดือน ๑๑ ถึง วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒

๔.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภาษาท้องถิ่นที่ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลเมืองเสื่อใช้สื่อสารกันมีอยู่ ๒ ภาษา คือ ภาษาอีสาน และภาษาเขมร(ส่วย)

๔.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองของตำบลเมืองเสื่อ คือ ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ผ้าไหมลายสร้อยดอกหมาก ปลาร้าบอง ผลิตภัณฑ์จักสาน อาหารอีสาน เป็นต้น

๔. ทรัพยากรธรรมชาติ

๔.๑ น้ำ

ตำบลเมืองเสื่อ หมู่บ้านส่วนใหญ่มีหนองน้ำธรรมชาติในหมู่บ้านสำหรับกักเก็บน้ำไว้สำหรับอุปโภคบริโภค ผลิตน้ำประปา และมีลำชลประทานไหลผ่านหลายหมู่บ้าน แต่ในช่วงหน้าแล้งจะมีหลายหมู่บ้านที่ยังประสบปัญหาภัยแล้ง ขาดแคลนน้ำ ส่วนน้ำใต้ดินส่วนใหญ่จะเป็นน้ำเค็มหรือน้ำกร่อยไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ แต่ก็ยังมีบ่อน้ำบาดาลของหมู่ที่ ๕ บ้านหนองแคน ที่เป็นบ่อน้ำที่มีศักยภาพ สามารถใช้ผลิตน้ำประปาได้ตลอดทั้งปี และมีบ่อน้ำตื้นของเอกชนที่สามารถนำไปจำหน่ายให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา ประมาณ ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

๙.๒ ป่าไม้

ตำบลเมืองเสือ เป็นพื้นที่ที่มีป่าไม้ธรรมชาติน้อยมาก ป่าไม้ธรรมชาติส่วนใหญ่จะอยู่ตามที่สาธารณะประโยชน์ วัดและสถานที่ราชการ นอกจากนั้นจะเป็นป่าปลูกตามท้องไร่ท้องนาที่ชาวบ้านปลูกไว้ใช้ประโยชน์ เช่น ไม้ยางนา ไม้ยูคาลิปตัส ไม้ไผ่ เป็นต้น

๙.๓ ภูเขา

ตำบลเมืองเสือ เป็นพื้นที่ราบลุ่มไม่มีภูเขา

๙.๔ ที่สาธารณะประโยชน์ รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น ประมาณ ๖๗๔ ไร่

๑. ดอนปู่ตา	หมู่ที่ ๑	เนื้อที่ ๓ ไร่	- งาน ๖๓ ตารางวา
๒. หนองกก	หมู่ที่ ๑	เนื้อที่ ๓ ไร่	๒ งาน ๘๑ ตารางวา
๓. โคกท่าเลนน้อย	หมู่ที่ ๑	เนื้อที่ ๒๗ ไร่	- งาน ๗๒ ตารางวา
๔. หนองสระจอก	หมู่ที่ ๒	เนื้อที่ ๑๑ ไร่	๒ งาน ๙ ตารางวา
๕. หนองระหาร	หมู่ที่ ๒	เนื้อที่ ๒๕ ไร่	- งาน ๓๘ ตารางวา
๖. โคกตาดี	หมู่ที่ ๒	เนื้อที่ ๒๐ ไร่	๒ งาน ๖๖ ตารางวา
๗. หนองสระจันทร์	หมู่ที่ ๒	เนื้อที่ ๒๐ ไร่	๓ งาน ๙๗ ตารางวา
๘. ที่สาธารณะประโยชน์	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๖ ไร่	๓ งาน ๓๗ ตารางวา
๙. ดอนปู่ตา	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๔ ไร่	- งาน ๑๑ ตารางวา
๑๐. หนองอีเข็ม	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๗ ไร่	๑ งาน ๗๘ ตารางวา
๑๑. โคกป่าช้า	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๔๐ ไร่	๒ งาน ๙๖ ตารางวา
๑๒. โคกขาม ๑	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๔๐ ไร่	๑ งาน ๕๗ ตารางวา
๑๓. โคกขาม ๒	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๒๓ ไร่	๓ งาน ๕๖ ตารางวา
๑๔. โคกขาม ๓	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๔๐ ไร่	๒ งาน ๘๗ ตารางวา
๑๕. คลองโดน	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๑๑ ไร่	- งาน ๒๐ ตารางวา
๑๖. หนองแคน (ในวัด)	หมู่ที่ ๔	เนื้อที่ ๒๙ ไร่	๑ งาน ๙๒ ตารางวา
๑๗. หนองแคน (ในหมู่บ้าน)	หมู่ที่ ๔	เนื้อที่ ๒๐ ไร่	- งาน - ตารางวา
๑๘. โคกดงหลวง	หมู่ที่ ๕	เนื้อที่ ๒๗๖ ไร่	๓ งาน ๔๙ ตารางวา
๑๙. หนองบุลาน	หมู่ที่ ๖	เนื้อที่ ๑ ไร่	๒ งาน ๖๒ ตารางวา
๒๐. หนองสระหาโค	หมู่ที่ ๗	เนื้อที่ ๑๔ ไร่	๓ งาน ๓๙ ตารางวา
๒๑. ดอนปู่ตา	หมู่ที่ ๘	เนื้อที่ ๑ ไร่	๓ งาน ๒๒ ตารางวา
๒๒. ที่สาธารณะประโยชน์(ติดดอนปู่ตา)	หมู่ที่ ๘	เนื้อที่ ๕ ไร่	๓ งาน - ตารางวา
๒๓. หนองสระบัว	หมู่ที่ ๙	เนื้อที่ ๑๗ ไร่	๒ งาน ๕ ตารางวา
๒๔. หนองไข่เจ้าหัวและหนองสระเกลือ	หมู่ที่ ๙	เนื้อที่ ๒๘ ไร่	- งาน - ตารางวา
๒๕. โคกป่าช้า	หมู่ที่ ๙	เนื้อที่ ๑๒ ไร่	๒ งาน ๔๘ ตารางวา
๒๖. ดอนปู่ตา	หมู่ที่ ๙	เนื้อที่ ๑ ไร่	- งาน ๕๑ ตารางวา
๒๗. ดอนปู่ตา	หมู่ที่ ๑๑	เนื้อที่ - ไร่	๒ งาน ๑๐ ตารางวา
๒๘. หนองยาว	หมู่ที่ ๑๑	เนื้อที่ ๒๔ ไร่	- งาน ๑๕ ตารางวา

๙.๕ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่ตำบลเมืองเสือ ถือว่าขาดความสมบูรณ์เกือบทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นป่าไม้ตามธรรมชาติที่เหลืออยู่น้อยมาก ดินไม่มีความอุดมสมบูรณ์ไม่เหมาะแก่การเพาะปลูก น้ำสำหรับทำการเกษตรก็ขาดแคลน โดยเฉพาะหน้าแล้ง ทำให้ประชาชนต้องอพยพย้ายถิ่นฐานไปทำงานต่างจังหวัดในช่วงฤดูแล้ง แต่อากาศยังมีความบริสุทธิ์ เพราะยังในชุมชนแบบชนบทไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่สร้างมลพิษในพื้นที่

๑๐. อื่น ๆ

ส่วนที่ ๒

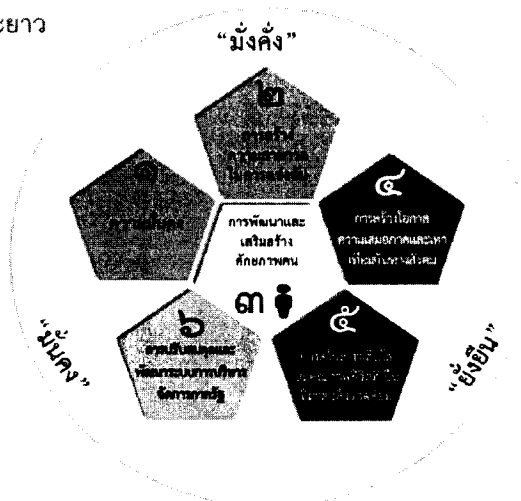
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

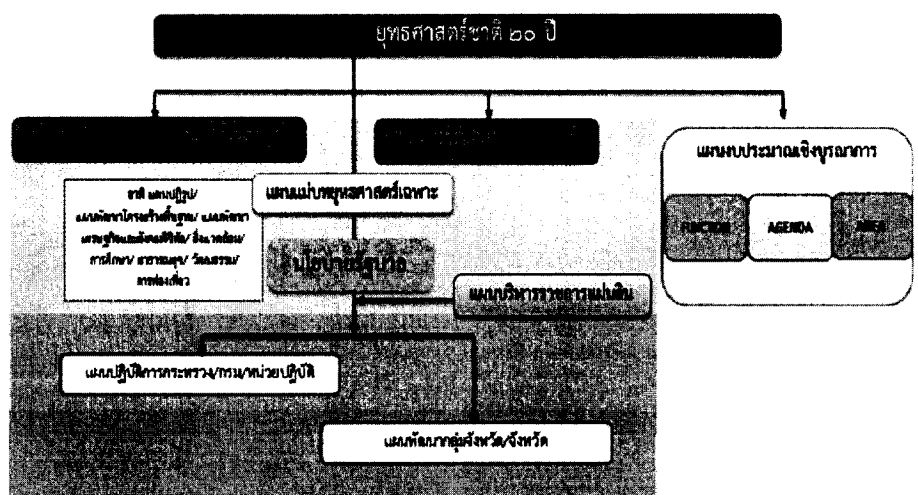
การจัดทำแผนพัฒนาของ อบต.จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโชชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอาณาของรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

● **วิสัยทัศน์ :** “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นปกติที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ดีและมีประสิทธิภาพ
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถมีกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกฐานะเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความ สม บรูณ์ ใน ทุน ที่ จะ สามารถ สร้าง การพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างสภาวะแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีการผลิตและบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดินด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักษาดี และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ชาติ

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตักการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระตักผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

โดยงานนโยบายและแผน สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ของ อบต. เมืองเสือ มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อบต. จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของ อบต. ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑.๒.๑ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๑.๒.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สคช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง และ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๒.๓ เป้าหมาย

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๒.๔ แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทย และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบ

โทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็น

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

โดยงานนโยบายและแผน สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

โครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

โดยงานนโยบายและแผน สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

ใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัตรกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๓. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๓.๒ การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

โดยงานนโยบายและแผน สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนา

ระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้มีความสำคัญ

กับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึง

ขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชน บริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มี

ประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและ

สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ

ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษจากการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๖. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
๗. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

โดยงานนโยบายและแผน สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

๘. ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
๑๐. ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๐ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางของการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์ของการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

วิสัยทัศน์

“เพิ่มผลิตภาพพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) อุตสาหกรรม การค้า การบริการ การท่องเที่ยว และการลงทุนสู่สากล”

เป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์)

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ ดังนี้

- ๑) เพิ่มคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๒) เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน การแปรรูปพืชเศรษฐกิจ
- ๓) พัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๔) เตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น
- ๒) ร้อยละของจำนวนแปลงที่ได้ รับการรับรอง GAP
- ๓) ร้อยละมูลค่าภาคการค้าการลงทุนที่เพิ่มขึ้น
- ๔) ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนา เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ แต่ละประเด็นยุทธศาสตร์มีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การค้า พืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) เพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตรให้มีคุณภาพที่ดี
- ๑.๒) พัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์แปรรูปและเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตร

๒) ตัวชี้วัด รายยุทธศาสตร์

๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแปลงที่ได้รับใบรับรอง GAP

๒.๒) ร้อยละผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วยกลยุทธ์ ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

๓.๑) เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานการผลิต ประกอบด้วยแผนงาน ดังนี้

☐ พัฒนาปัจจัยพื้นฐานการผลิตและการค้าพืชเศรษฐกิจหลัก

☐ ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลัก

☐ พัฒนาศักยภาพเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร

๓.๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก ประกอบด้วยแผนงาน ดังนี้

☐ ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์หลัก

☐ พัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ/SME/เครือข่ายการแปรรูป

๓.๓) พัฒนาการค้า การลงทุนและแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก ประกอบด้วยแผนงาน ดังนี้

☐ พัฒนาปัจจัยและโครงสร้างพื้นฐานการค้า การลงทุน

☐ ส่งเสริมตลาดการค้าพืชเศรษฐกิจหลัก

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การบริการ การลงทุนและพัฒนา
อุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม**

๑) เป้าประสงค์

๑.๑) เพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนและรายได้กลุ่มจังหวัด

๑.๒) มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน

๑.๓) เพิ่มผลิตภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัด

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

๒.๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าของกลุ่มจังหวัด

๒.๒) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการลงทุนในกลุ่มจังหวัด

๒.๓) ร้อยละความสำเร็จในการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมกลุ่มจังหวัด

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๓.๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุน

๓.๒) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการเพื่อรองรับการ

เจริญ ด้านอุตสาหกรรม

๓.๓) ส่งเสริมการวิจัยนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร

๓.๔) จัดหาช่องทางการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์แปรรูปเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๑) เป้าประสงค์

๑.๑) รายได้จากการท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

๑.๒) เชื่อมโยงการบริหารจัดการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดอย่างเป็นระบบ

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๒) รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ใหม่
- ๒.๓) รายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา มี ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว
- ๓.๒) พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
- ๓.๓) ส่งเสริมกิจกรรมและช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

๑) เป้าประสงค์

- ๑.๑) พัฒนาศักยภาพกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน
- ๑.๒) พัฒนาปัจจัยการบริหารงานกลุ่มจังหวัด
- ๑.๓) พัฒนาระบบการบริหารการวางแผน

๒) ตัวชี้วัดรายยุทธศาสตร์

- ๒.๑) จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ เรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๒.๒) ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการจากสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

๓) กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา มี ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

- ๓.๑) พัฒนาศักยภาพกลุ่มจังหวัดเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๓.๒) พัฒนาปัจจัยการบริหารงานกลุ่มจังหวัด
- ๓.๓) พัฒนาระบบการบริหารการวางแผน

๑.๓.๒ แผนพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ฉบับทบทวน (พ.ศ. ๒๕๖๓)
จังหวัดมหาสารคาม ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม ไว้ว่า

“เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารคุณภาพ ศูนย์กลางบริการทางการศึกษาและ
วัฒนธรรมประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ”

๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดมหาสารคามที่กำหนดไว้ จึงมีการกำหนดตัวชี้วัดเป้าหมาย
การพัฒนาจังหวัด ดังนี้

- ๑. ภาคการเกษตรมีความเข้มแข็งและสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับจังหวัด
- ๒. การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ๓. เป็นศูนย์กลางบริการทางการศึกษาและวัฒนธรรม
- ๔. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดมหาสารคาม

เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด จึงได้กำหนดประเด็นการพัฒนาของจังหวัดใน ๔ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิต การแปรรูปผลผลิต และการตลาดสินค้าเกษตร และอาหารคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : ส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อยกระดับสู่การเป็นศูนย์กลางบริการทางการศึกษาและวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน สู้สังคมรู้รักสามัคคี เทิดทูนสถาบันของชาติ เอื้ออาทรและสมานฉันท์

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๙ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

มหาสารคาม(พ.ศ.๒๕๕๙-๒๕๖๑)

วิสัยทัศน์(Vision)

“ท้องถิ่นมหาสารคามการศึกษาก้าวหน้า ประชาชนเป็นสุข อยู่รอดปลอดภัย

สังคมเข้มแข็ง รู้เท่าทัน พัฒนาอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน”

พันธกิจ(Missions)

๑. พัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและสร้างแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ให้มีความพร้อมต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมโลก รวมถึงเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงการศึกษาท้องถิ่น

๒. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในท้องถิ่นให้อยู่ดีมีกินดี ดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมอยู่รอดปลอดภัยรวมถึงเสริมสร้างศักยภาพสังคม ชุมชนให้เข้มแข็งและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๓. ส่งเสริมการผลิตและการบริการ บนพื้นฐานองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างสร้างสรรค์ พร้อมพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำสาธารณะ รวมถึงอนุรักษ์คุ้มครองโบราณสถาน สืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่ดั่งามของท้องถิ่นและร่วมจัดการสิ่งแวดล้อม

๔. พัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงสนับสนุนหน่วยงาน และการบูรณาการในการพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์พัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดมหาสารคาม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การจัดการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการศึกษา และการบริการทางการศึกษา

๒. พัฒนาผู้เรียนผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษา

๓. สนับสนุนงานวิชาการและกิจกรรมทางการศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเข้มแข็งของสังคมและชุมชนในท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ
๒. เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของสังคมชุมชน
๓. สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรม การกีฬา และนันทนาการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาโครงสร้างการผลิตและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจใน

ท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาส่งเสริมการเกษตร การพาณิชย์ และการลงทุน
๒. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยว และจัดการสิ่งแวดล้อม

๓. สนับสนุนส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพองค์กร

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพของท้องถิ่น
๒. สนับสนุนช่วยเหลือและประสานการทำงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรและหน่วยงานอื่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาตำบลและให้บริการสาธารณะในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ด้วยการบริหารตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๔ ด้านดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

๑.๑) ส่งเสริมและพัฒนาทางการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

๑.๒) พัฒนาและเตรียมบุคลากรทางการศึกษา (ครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียน) ให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตรและปศุสัตว์

แนวทางการพัฒนา

๒.๑) พัฒนาปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม เกิดพันธุ์พืชใหม่ๆ ที่มีคุณภาพสูงขึ้น โดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๒.๒) ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรปรับปรุงผลผลิตให้มีคุณภาพมีมาตรฐานสากล โดยการร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๒.๓) ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมอาหารและแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพนำเครื่องจักรและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและปริมาณสินค้าคุณภาพในท้องถิ่นส่งเสริมการกระจายสินค้าไปสู่ทั้งภายในและต่างประเทศ โดยการร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๒.๔) ส่งเสริมประชาชนในท้องถิ่นให้มีการเลี้ยงสัตว์ เพื่อการบริโภคและจำหน่าย โดยขอความร่วมมือและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคนและสังคม

แนวทางการพัฒนา

๓.๑) ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

๓.๒) ส่งเสริม พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๓.๓) ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการประกอบอาชีพ

๓.๔) ดำเนินการสนับสนุน และประสานรัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับเพื่อป้องกันและให้มีการปราบปรามและแก้ไขปัญหามลพิษ การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

๔.๑) สนับสนุนการดำเนินงานและพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน(อสม.)

๔.๒) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในระดับหมู่บ้านและชุมชนให้มีสุขภาพแข็งแรง โดยให้การเรียนรู้การดูแลสุขภาพ การออกกำลังกายการป้องกันโรค การใช้ยาอย่างถูกต้อง การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์และการเข้ารับการตรวจสุขภาพหรือการรับบริการด้านสาธารณสุขตามขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๕.๑) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและความต้องการของประชาชนในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

๕.๒) ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง

๕.๓) พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สกวันและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตรเพื่อการอุปโภคและบริโภครวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและน้ำแล้ง

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬานันทนาการ

แนวทางการพัฒนา

๖.๑) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่น เพื่อการอนุรักษ์ สืบสานให้ดำรงอยู่สืบต่อไป

๖.๔) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการ กีฬาชุมชนและจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านจนถึงระดับจังหวัด รวมถึงการสร้างความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนา

๗.๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงาน มูลนิธิการกุศลและองค์กรที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัยและการช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๗.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและสถานที่สำคัญ

๗.๓) สนับสนุนการดำเนินงานและการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูลูกเสือชาวบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) เพื่อเป็นกำลังสนับสนุนเจ้าหน้าที่รัฐและดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจรในชุมชนหมู่บ้าน

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๘.๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ในการพัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์

๘.๒) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน ในการรณรงค์สร้างจิตสำนึก เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนท้องถิ่นทุกระดับ

๘.๓) ส่งเสริม สนับสนุนและสร้างความร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำระบบกำจัดขยะรวม เพื่อจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอย่างเป็นระบบ

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๙.๑) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๙.๒) นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร เพื่อให้บริการกับประชาชน ให้สะดวก รวดเร็ว แม่นยำ โดยยึดถือประโยชน์สูงสุดของประชาชน ผู้รับบริการเป็นสำคัญ

๙.๓) สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เพิ่มพูนความรู้ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพ การทำงานให้เกิดประสิทธิผลในการบริการประชาชน และในการสื่อสาร ทั้งนี้ รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนความรู้และทัศนคติในด้านต่างๆ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๙.๔) บูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาท้องถิ่น สร้างประโยชน์สูงสุด แก่ประชาชนใน อบต.

๙.๕) เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและความต้องการของประชาชนในการพัฒนา อบต.

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑) การจัดการศึกษามีคุณภาพและทั่วถึง
- ๒) ภาคการเกษตรและปศุสัตว์มีความเข้มแข็งและเป็นรายได้หลักของเกษตรกร
- ๓) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสังคมมีคุณภาพ
- ๔) ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ปราศจากโรค
- ๕) โครงสร้างพื้นฐานมีมาตรฐานและทั่วถึง
- ๖) ศาสนาวัฒนธรรมประเพณีได้รับการอนุรักษ์สืบสานและประชาชนให้ความสนใจการกีฬานันทนาการ
- ๗) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๘) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความความอุดมสมบูรณ์
- ๙) การเมืองและการบริหารเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) ร้อยละของนักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ
- ๒) ร้อยละของผลผลิตด้านเกษตรและปศุสัตว์ที่มีอัตราเพิ่มขึ้น
- ๓) ร้อยละของประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๔) ร้อยละของอัตราการเจ็บป่วย
- ๕) ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน
- ๖) ร้อยละของกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬานันทนาการที่ได้รับการส่งเสริมและอนุรักษ์
- ๗) ร้อยละของประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ๘) ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพมากขึ้น
- ๙) ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจในการบริหารงาน และร้อยละของปัญหาการทุจริตที่ลดลง

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- ๑) นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ร้อยละ ๙๐
- ๒) ผลผลิตด้านเกษตรและปศุสัตว์ มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๐
- ๓) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ร้อยละ ๘๐
- ๔) อัตราการเจ็บป่วยลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐
- ๕) โครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐาน ร้อยละ ๙๐
- ๖) ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬานันทนาการ ได้รับการส่งเสริมและอนุรักษ์

ร้อยละ ๕๐

- ๗) ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕
- ๘) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีคุณภาพมากขึ้นร้อยละ ๕๐
- ๙) ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริหารงาน ร้อยละ ๘๐ และปัญหาการทุจริตลดลง

ร้อยละ ๕๐

๒.๖ กลยุทธ์

๑) พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร เพื่อการอุปโภคและบริโภค รวมทั้งวางโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง

๒) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษา บุคลากรทางการศึกษา ครู นักเรียน ให้เป็นผู้มีคุณภาพมีทักษะและศักยภาพตามมาตรฐานสากล รองรับประชาคมอาเซียน

๓) พัฒนา ปรับปรุงพันธุ์พืชและเมล็ดพันธุ์พืชที่ดีมีคุณภาพ ส่งเสริมให้เกิดเกษตรอุตสาหกรรม ลดต้นทุน เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ปรับปรุงผลิตผลให้มีคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมและแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ส่งเสริมให้มีการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อจำหน่ายและเพื่อการอนุรักษ์ และเพิ่มช่องทางตลาด

๔) ส่งเสริมชุมชนให้เข้มแข็ง พัฒนาบทบาทของผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้านและชุมชนให้พัฒนาบทบาทและคุณภาพชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ประชาชน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน พัฒนาคุณภาพและศักยภาพตามความสามารถของแรงงานในท้องถิ่น

๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเสพติด การผลิตและการจำหน่ายยาเสพติดในทุกระดับ

๖) ดำเนินการโครงการ เพื่อให้บริการประชาชน และรับทราบปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในทุกระดับ ให้มีสุขภาพแข็งแรง

๗) ส่งเสริมสนับสนุนการวางระบบการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นและความต้องการของประชาชน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมอย่างทั่วถึง

๘) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนท้องถิ่นโคราช โดยการอนุรักษ์สืบสานต่อและเชื่อมโยงสู่กิจกรรมการท่องเที่ยว

๙) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานภายในองค์กร สนับสนุนบุคลากรในสังกัดให้ได้รับการศึกษาอบรม การทำวิจัย เพิ่มพูนความรู้

๑๐) เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๑๑) ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมมือกับส่วนราชการ หน่วยงานต่างๆ ในการเตรียมความพร้อมในการป้องกันภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิดในเขตชุมชนและสถานที่สำคัญ สนับสนุนการฝึกอบรมจัดตั้งและอบรมฟื้นฟูลูกเสือชาวบ้านและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และดูแลรักษาความปลอดภัยและการจราจร

๑๒) พัฒนาฟื้นฟูและอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำลำคลองและป่าไม้ให้มีความอุดมสมบูรณ์ สร้างจิตสำนึกเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชน จัดทำระบบกำจัดขยะรวม และจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๘ แผนงาน

๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๓) แผนงานการศึกษา

๔) แผนงานสาธารณสุข

๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์

๖) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๗) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ

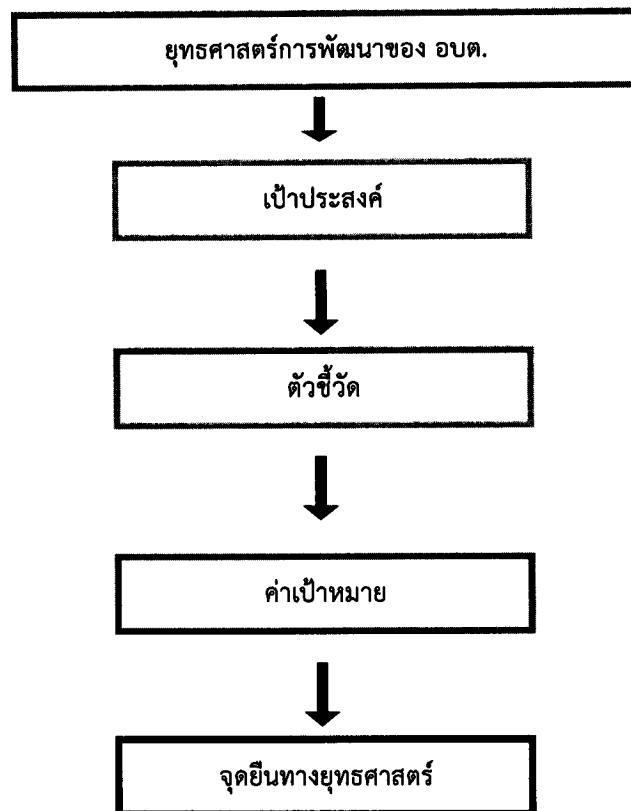
๘) แผนงานงบกลาง

๙) แผนงานการเกษตร

๑๐) แผนงานเคหะและชุมชน

๒.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต. มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของ อบต. ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/ Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก เนื่องจากมีถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๙ ๒๐๒ และถนนลาดยางเชื่อมต่อกับหลายจังหวัด
- มีรถโดยสารประจำทางสายจังหวัดขอนแก่น – สุรินทร์ และร้อยเอ็ด – บุรีรัมย์ ผ่านเขต อบต.
- ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรกรรมหลายแห่งรายรอบพื้นที่ตำบลเมืองเสือ และมีแม่น้ำลำปลับปลาไหลผ่านหลายหมู่บ้าน
- มีตลาดสดของชุมชน ๑ แห่ง
- ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อยและมัน เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
- มีโรงเรียนสังกัด สพฐ. ๓ โรงเรียน สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๓ แห่ง สังกัด อบต. เมืองเสือ
- มีหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ อยู่ในเขต อบต. คือ สำนักงานประปาภูมิภาคสาขาพยุหะภูมิพิสัย สถานีตำรวจภูธรพยุหะภูมิพิสัย สำนักงานปศุสัตว์อำเภอพยุหะภูมิพิสัย
- มีการประสานความร่วมมือระหว่าง อบต. กับส่วนราชการในพื้นที่
- มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหา ด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ
- ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
- มีระบบประปาเพิ่มขึ้นทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- อบต. เมืองเสือ มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีสนามกีฬาเอนกประสงค์ จำนวน ๒ แห่ง

- มีประเพณีบุญคุณเฒ่าเต่าที่สืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่โดดเด่นของชุมชนและเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย
- มีวัด ๔ แห่ง สำนักสงฆ์ ๑ แห่ง
- ชุมชนในเขต อบต. มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- มีการให้บริการด้านการสื่อสารของบริษัททีโอที แคทเทเลคอม และมีสัญญาณโทรศัพท์ไร้สายของ ของเอกชนหลายบริษัท
- มีกองทุนในหมู่บ้าน ฯลฯ
- มีกลุ่มอาชีพแม่บ้าน กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ กองทุนเงินสธารณสุขมูลฐานชุมชน

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

- ☛ คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองและต่างประเทศ
- ☛ ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้
- ☛ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง
- ☛ ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอเนื่องจากต้องสูบน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ
- ☛ ขาดสถานศึกษาระดับฝึกออาชีพ ขาดแหล่งงานรองรับแรงงานว่างงานนอกฤดูกาล
- ☛ ไม่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ ไม่มีโรงงานในพื้นที่
- ☛ อบต. เมืองเสือ ขาดเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เช่น ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ฯลฯ เนื่องจากงบประมาณจำกัด
- ☛ ไม่มีตลาดสดที่ดำเนินการโดย อบต.
- ☛ แหล่งเงินทุนต่างๆ เช่น ธนาकरพาณิชย์ มีน้อยประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อ
- ☛ ที่ดินมีราคาสูงถ้าจะพัฒนาในด้านการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

๓) โอกาส (O : Opportunity)

- ☛ จังหวัดมหาสารคาม สามารถสนับสนุนงบประมาณให้ อบต. เมืองเสือ ที่มีแผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- ☛ มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ

☞ ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี การปฏิรูป ระบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน

☞ รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

☞ ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น

๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

⊕ ปัจจุบัน อบต. เมืองเสือ เป็น อบต. ขนาดกลาง มีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล

⊕ งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน

⊕ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน

⊕ การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

⊕ การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

๖) การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

อบต. เมืองเสือ ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดย อบต. ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

⊕ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) มีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ อบต. ที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๖๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๘๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนให้ได้มาตรฐานทุกสาย ปัญหาคือ อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากงบประมาณมีจำนวนจำกัด การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ อบต. ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๒) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณมีจำนวนจำกัด การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ อบต. ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับชุมชน

๓) การประปา อบต. มีการก่อสร้างระบบประปามอบให้กับชุมชนบริหารจัดการเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหา คือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาต้องขอใช้จากพื้นที่อื่นทำให้มีค่าใช้จ่ายมาก ประปาของ อบต. ยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบัน อบต. ยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหา น้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้ชุมชนได้ การแก้ปัญหา คือ การใช้บกลาง เงินสำรองจ่าย ในการสูบน้ำกักเก็บไว้ในฤดูฝนเพื่อผลิตน้ำประปาในฤดูแล้ง ฯลฯ อบต. ก็ได้นำบรรจุในแผนพัฒนาสามปีเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

๕ ด้านที่อยู่อาศัยและการอุปโภคบริโภค

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรในพื้นที่ที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ปัญหา คือ มีบางครัวเรือน ที่ยังต้องการความช่วยเหลือในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย การแก้ปัญหา คือ อบต. ได้มีโครงการซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้ แต่งบประมาณมีจำกัดถ้ามีงบประมาณที่มากกว่านี้ อบต. ก็จะดำเนินการให้ได้ ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน บ้านเรือนส่วนมากมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเนื่องจาก อบต. มีการดำเนินโครงการรณรงค์ทำความสะอาด ให้ชุมชนเป็นระเบียบเรียบร้อยและถูกสุขลักษณะ มีการเกิดมลพิษเพียงเล็กน้อย เพราะในเขต อบต. ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม ทุกครัวเรือนมีน้ำสำหรับบริโภค โดยบางครัวเรือนซื้อน้ำที่บรรจุในถังหรือขวด แต่หลายครัวเรือนบริโภคน้ำที่ได้จากน้ำฝน ทำให้เกิดปัญหาน้ำดื่มที่ยังไม่สะอาดเท่าที่ควร การแก้ปัญหาเบื้องต้นคือประชาสัมพันธ์ให้มีการปิดฝาท่อระบายน้ำให้มีมิดชิดและมีที่กรองน้ำฝนหรือการตมน้ำให้เดือดก่อนเก็บไว้ดื่ม

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร ร้อยละ ๗๐ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ตามลำดับ รายได้ส่วนมากมาจากการทำการเกษตร และมีรายได้จากสัตว์เลี้ยงไม่มาก คนอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี ร้อยละ ๔๐ มีอาชีพและรายได้ ถ้าเปรียบเทียบอัตราการว่างงานทั้งจังหวัด ถือว่าอัตราการว่างงานของประชากรในเขต อบต. มีอัตราที่ต่ำกว่ามาก ประชากรบางส่วนมีรายได้จากการรับจ้างทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ชุมชนในเขต อบต. บางชุมชนส่วนมากมีอาชีพค้าขาย มีห้างร้าน ร้านค้า ทำให้มีรายได้มากจากการค้าขาย ซึ่งภาวะเศรษฐกิจของ อบต. จึงไม่เท่ากัน แต่ปัญหาก็คือ รายได้เฉลี่ยต่ำกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี ร้อยละ ๗๕ ไม่มีการเก็บออม สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทางเกษตรบางส่วนในที่เกิดภัยแล้งเป็นประจำ เนื่องจากเกิดภาวะฝนทิ้งช่วง มีพื้นที่ในการทำการเกษตรน้อย การขยายตัวของประชากรเพิ่มขึ้นมา เริ่มเกิดเป็นชุมชนแออัดและส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อม เช่น ปริมาณการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่รางระบายน้ำมีมากขึ้น เกิดปัญหาการร้องเรียนมายัง อบต. การแก้ปัญหา คือ อบต. ก็ได้ลงพื้นที่แก้ไขปัญหามาทุกครั้ง รวมทั้งได้จัดโครงการรณรงค์ทำความสะอาดในชุมชน ผลที่ได้ คือ ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมมากขึ้น และทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น อีกทั้ง อบต. ได้แก้ไขปัญหาโดยจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้ชุมชน

มีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อุดหนุนกลุ่มอาชีพในชุมชน แต่การพัฒนาด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

(๓) การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

✚ ด้านแรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ แต่ค่าแรงในพื้นที่สูง ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

✚ ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหา คือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ อบต. และหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน มีเพียง ๑ ราย เท่านั้นที่ไม่ตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้ อบต. พยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลสาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

✚ ด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหา คือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ได้ การแก้ปัญหาของ อบต. ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในหับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

๘ ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) และประชากรบางรายที่ไปร่วมทำกิจกรรมของศาสนาคริสต์ด้วย ประชากรในเขต อบต. ให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมทั้งที่เป็นครั้งคราว บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาของ อบต. คือ จัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนพยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมและณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุรา ให้ชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาชุมชน งานประเพณี เป็นต้น

๙ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือบางครัวเรือน ที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของ อบต. ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือ การติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอคำสั่งจากตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทาง อบต. จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๑๐ ด้านยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนของ อบต. จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรพยุหะภูมิพิสัย ได้แจ้งให้กับ อบต. ทราบนั้นพบว่าในเขต อบต. มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของ อบต. ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของ อบต. สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ อบต. ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

(๔) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ของ อบต. ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่นและน้ำฝน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยัง無法หาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา อบต. ได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไป

ตามความต้องการของประชาชน เช่น โครงการจัดหาถังขยะรองรับขยะให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่ โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆ ในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่นสวยงาม ให้เป็นเมืองน่าอยู่ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

(๕) ด้านการเมือง – การบริหาร

อบต. ได้มีหมู่บ้านในเขต อบต. ทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดีเช่น ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา อบต. นายก อบต. โดยเฉพาะการคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหของ อบต. คือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น อบต. ก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกชุมชนในเขต อบต. ในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. จากผลการประชุมทุกครั้ง ที่ อบต. จัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้ อบต. ดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนา อบต. นอกจากนี้ อบต. ได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา อบต. พนักงาน อบต. อสม. และกรรมการชุมชน โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนา อบต. ให้เจริญเท่าเทียมกับ อบต. อื่นๆ และ อบต. มีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงาน อบต. จำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของ อบต. นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียง	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขต อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตัน สกปรกเหม็นก่อนความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขต อบต.	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่สกปรกเหม็นก่อนความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและ อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ ครอบคลุมโรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสีย เพิ่มมากขึ้น		- ในเขต อบต.	- ปริมาณขยะและน้ำ เสียถูกกำจัดให้หมด ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ ปลอดภัย		- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนทราบและ สามารถเลือกบริโภค อาหารที่ปลอดภัยได้ ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางราย มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ ได้รับความเดือดร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้ มั่นคงแข็งแรง
	๖) มีการขยายตัวของ ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้ เกิดการขยายตัวของอาคาร บ้านเรือนทำให้เกิดเป็นชุมชน แออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออก ใบอนุญาตเพื่อไม่เกิด ปัญหาจากการ ก่อสร้างอาคาร
	ประชาชนบางครัวเรือน บริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่ สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนบริโภคน้ำ ที่สะอาดถูก สุขลักษณะ
	๑) การศึกษาสื่อการเรียน การสอนยังไม่พอเพียง เด็ก นักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อ ในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณใน การศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต อบต.	- มีสื่อการเรียนการ สอนที่พอเพียง เด็ก นักเรียนได้รับ การศึกษาที่สูงขึ้น มี งบประมาณใน การศึกษาเล่าเรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตาม ลำพัง และรับภาระในการ ดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กใน เขต อบต.	- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวัง และ แนวโน้ม ขนาด
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขต อบต.	- ผู้พิการได้รับ ความช่วยเหลือ ในการดำรงชีวิต และทั่วถึง
	๔) เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สาร เสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร		- เยาวชนและ วัยรุ่นในเขต อบต.	- เยาวชนและ วัยรุ่นมีอนาคตที่ ดี
	๕) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป บางรายไม่ได้ ตรวจสุขภาพประจำปี		- ประชาชนในเขต อบต. ที่อายุ ๓๕ ขึ้นไป	- ประชาชนที่ อายุ ๓๕ ขึ้นไป ได้รับการตรวจ สุขภาพทุกคน
	๖) มีประชากรที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา		- ประชาชนที่สูบบุหรี่ และดื่มสุรา	- ประชาชนเล็ก สูบบุหรี่และเล็ก ดื่มสุรา
๓. ด้านการ วางแผน การ ส่งเสริมการ ลงทุน พาณิชย์กรรม และการ ท่องเที่ยว	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชน สามารถวางแผนการ ดำเนินงานได้ เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบ อาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต อบต.	- มีแหล่งเงินทุน ในการทำกิจการ และประกอบ อาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์ กรรม	- ร้านค้าแผง ลอย	- ร้านค้าแผง ลอยมีสถานที่ใน การขาย จำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการ ขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ		- เกษตรกรใน พื้นที่	- ผลผลิตมีราคา สูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่า ครองชีพ มีการ จ้างงานมากขึ้น
	๖) ครีวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท		- ประชาชนที่มี รายได้ต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐาน	- ไม่มีครัวที่ตก เกณฑ์ มาตรฐาน รายได้

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
	๗) ในเขต อบต. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต อบต.	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขต อบต. และส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
๔. ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย	๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไฟจราจรเพื่อเตือนให้ระมัดระวัง
	๒) มีการทำลายและลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนราชการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุทะเลาะวิวาท
๕. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็มและน้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็มหรือมีรสกร่อย ไม่สามารถใช้ในการเกษตรและอุปโภคบริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ปัญหาเรื่องดินเค็มลดลง จัดหาแหล่งน้ำจากแหล่งอื่นเพิ่มมากขึ้น
	๔) มีปัญหาเรื่องขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและชุมชนในเขตพื้นที่ อบต.	- ปัญหาขยะและน้ำเสียลดลง ผู้ประกอบการสามารถกำจัดขยะและน้ำเสียเองได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่นถูกสืบทอดไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ถูกสืบทอดไป มาก	- ประชาชนในเขต อบต.	- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน ในโอกาสต่างๆ เพื่อ เป็นตัวอย่างแก่ เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูก สืบทอดและคงอยู่สืบไป